

Obreria de Santa Cristina

BUTLLETÍ INFORMATIU

Santa Cristina 2015
Festa Major de Lloret

Obreres 2014

2015

Primera Obrera: MIREIA RIBAS CANO
Segona Obrera: MIRIAM GISBERT VALLS
Tercera Obrera: CLAUDIA PORTAVELLA CAMPRUBÍ
Quarta Obrera: ANNA AUSTRICH COMAS

Disseny de la portada:
AG Cantalozella

Fotografies:
M. Assumpció Comas
Salvador Palauelmàs
Arseni Frigola

Obreres 2015

El passat 1 de juliol es va inaugurar a la masia de Can Saragossa l'exposició "Llaverias i el mar", amb motiu del 150è aniversari del naixement de l'artista. Aquesta exposició posteriorment es podrà veure

al Museu Marítim de Barcelona i a la Biblioteca Museu Víctor Balaguer de Vilanova i la Geltrú, que en són coorganitzadors. L'Obreria de Santa Cristina hi ha col·laborat cedint dues obres de la seva propietat, denominades *L'aplec de Santa Cristina* i *Esbós de la processó de Santa Cristina*.

La primera de les obres esmentades s'ha escollit per ser la protagonista del cartell i la portada del catàleg de l'exposició. També hem cregut oportú, per afegir-nos a la celebració, que part de la mateixa figuri a la portada del butlletí d'enguany i que aparegui reproduïda sota aquesta salutació. És una pintura magnífica que data de 1921 on es pot apreciar la grandesa de l'autor. Però, mes enllà de les característiques pictòriques, voldria destacar el que l'artista ens relata. Es tracta de l'arribada de la processó a la platja de Santa Cristina, on s'hi aprecien els llaguts, les embarcacions a vela i la gent que va conformant la processó, que ja s'enfila camí amunt en direcció a l'ermita.

Un any més, si déu vol, es tornarà a repetir la mateixa imatge, mescla de devoció i tradició fortament arrelades entre nosaltres. El paisatge, tant el físic com l'humà, serà sens dubte diferent, però les sensacions i les vivències íntimes de cada un de nosaltres segurament seran les mateixes que les dels personatges que tan hàbilment va saber plasmar el pintor.

És aquesta continuïtat en el temps de l'esperit de la diada de Santa Cristina el que ens ha de fer perseverar a mantenir tan bé com puguem el paratge i les tradicions al seu voltant. Un any més, veurem la creu al capdavant, els pendons i les banderes brandar al vent, la imatge de Santa Cristina a dalt del baiard, rodejada dels liris blancs que l'honoren, els obrers al seu voltant amb el ciri a la mà i, davant seu, ses obreres acompanyades dels seus angelets, la mare abadessa i l'àngel porrer; darrere de la imatge, el senyor rector amb sa Relíquia, els músics i finalment les autoritats i tot el seguici de gent que clou la processó. Tots plegats, enfilant-nos camí amunt. En el quadre, el pintor tan sols ho insinua, però als lloretencs no ens fa falta més definició: sabem reconèixer-hi tots i cada un dels personatges.

El butlletí que teniu a les vostres mans vol, d'alguna manera, donar a conèixer el que estem realitzant des de l'entitat per tal de seguir fent la singladura que els nostres avantpassats van iniciar, i que ens ha permès arribar fins on som.

Voldria finalment desitjar a tots els socis de l'Obreria i als lloretencs en general una bona diada de Santa Cristina i una molt bona Festa Major.

També vull animar-vos a participar en tots els actes que organitzem des de l'Obreria, i espero que ho pugueu fer acompanyats de les persones estimades, que recordeu a tots aquells que malauradament ja no ens poden acompanyar –alguns de forma injusta i prematura– i que sempre van mostrar afecte per l'Obreria i el que significa.

Que Santa Cristina ens doni salut a tots. ■

Jaume Dulsat i Rodríguez
Alcalde de Lloret de Mar

Santa Cristina és un dels indrets que més ens desperta el sentit d'orgull als lloretencs. El santuari, el paratge, la tradició, la història... Tot plegat fa de Santa Cristina un espai de referència per als lloretencs. Cada mes de juliol, quan s'acosta la diada de Santa Cristina, a tots els lloretencs se'ns desperta quelcom arrelat ben endins que forma part de nosaltres, del nostre ADN. Quan escric aquestes ratlles, estem de nou a les portes d'una nova Festa Major i, per tant, amb tots aquests sentiments una altra vegada a flor de pell. És el calendari festiu el que ens recorda qui som i d'on venim, i ens reforça l'orgull de pertinença a una comunitat amb personalitat pròpia.

Un any més, doncs, ens arriba la Festa Major d'estiu, uns dies que ens han de servir per fer un petit parèntesi en la temporada per gaudir de la nostra tradició, del nostre passat i de les nostres arrels. I insisteixo en la paraula 'nostra' perquè la diada de Santa Cristina, la processó per mar, l'arribada a l'ermita, la regata S'Amorra Amorra, el Ball

de Plaça..., totes aquestes activitats que vivim amb tanta intensitat un cop a l'any, fan de la Festa Major de Lloret el nostre tret distintiu, el que ens diferencia d'altres pobles.

Però tot això no seria possible sense la tasca que porta a terme l'Obreria de Santa Cristina. Una feina que, en ple segle XXI, va molt més enllà de preservar una tradició. L'Obreria contribueix àmpliament a preservar la nostra identitat com a poble. L'Obreria és avui un símbol de feina ben feta però també de constància i de fidelitat al santuari i a la nostra patrona, i en definitiva, a Lloret i als lloretencs.

Com a alcalde de Lloret, us vull convidar a gaudir de la Festa Major; a acollir, com sempre hem fet els lloretencs, els amics que ens visiten; a aprofitar aquests dies per retrobar-nos amb els veïns, els amics i els coneguts.

Visquem amb sentiment i emoció la nostra Festa Major. Respectem-la i estimem-la, i demostrem aquests dies la força de la nostra cultura i tradició.

Bona Festa Major! ■

Mn. Josep M. Castellà i Marcet
Rector. Parròquia de Sant Romà

Em poso a escriure aquestes ratlles acabat d'arribar de Ravensburg (Alemanya). Un bon grup de lloretencs hem participat a la "Christinafest 2015", una trobada internacional de devots de Santa Cristina.

Vaig anar-hi amb molta il·lusió i n'he tornat amb l'agraïment d'haver pogut viure i gaudir d'unes jornades ben plenes de festa, d'amistat i d'autèntica devoció. Repeteixo: d'autèntica devoció.

De Bolsena vaig sortir-ne reforçat en la fe. Vaig entendre per què el testimoni de la noia màrtir era capaç de desvetllar i enfortir la fe dels qui acudien a ella.

A Ravensburg hem pogut viure una veritable demostració de devoció. Els amics alemanys ens l'han fet viure. I pensant en la nostra Festa de Santa Cristina, m'han fet venir una santa enveja.

A Lloret barregem la tradició, el folklore i la devoció. Jo proposo que valorem tots tres aspectes:

- Donem tota la importància que té la nostra processó per mar. És única, però ens cal dignificar-la una mica més.
- Mantinguem ben viva la tradició: que passi de pares a fills. Això ens honorarà com a poble.
- I afavorim que tothom, ja des de ben petit, conegui i estimi el valor de la Santa noia màrtir. Participem a les celebracions religioses. La fe i la devoció no són per viure-les com a un record del passat, sinó com a un repte actual.

Que un any més, als peus de Santa Cristina, puguem desitjar-nos una Bona Festa Major. ■

Festa Major 2015 Programa d'actes

Actes organitzats i patrocinats per l'Obreria de Santa Cristina

Dijous, 23 de juliol

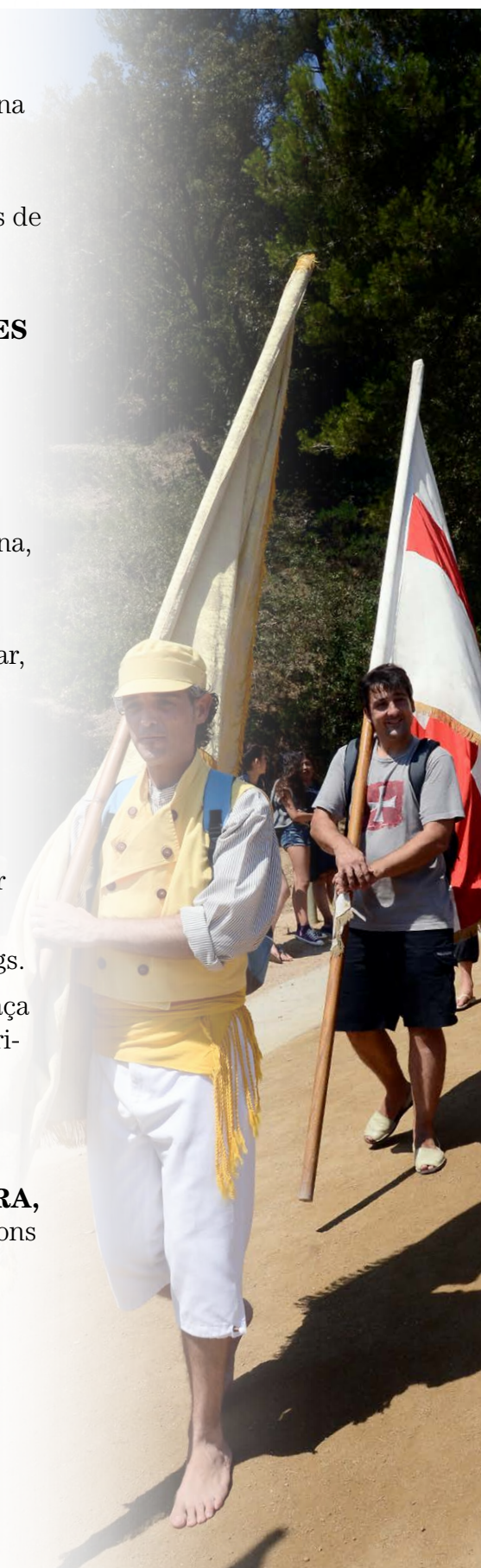
Vigília de Santa Cristina

- A les 22 h** “**PASSADA**” dels Obrers de Santa Cristina pels principals carrers del poble, anunciant la festa.
- A les 22.30 h** Sorteig de l'**ordre de sortida** dels llaguts de la regata de Santa Cristina.
- TOQUEN A CÓRRER** popular i a continuació **AUDICIÓ DE SARDANES** per l'ORQUESTRA BISBAL JOVE, a la plaça de la Casa de la Vila.

Divendres, 24 de juliol

Festa de Santa Cristina

- A les 7.30 h** “**PASSADA**” dels Obrers de Santa Cristina, anunciant la sortida de la processó.
- A les 8 h** Sortida de la **PROCESSÓ** de l'església parroquial fins a la platja, per anar, per mar, a l'ermita de Santa Cristina.
- Celebració de la **regata de llaguts** “**S'AMORRA, AMORRA**”, en acabar el cant de la “Salve”.
- Tot seguit, en el santuari, **MISSA SOLEMNE**, amb acompanyament del cor parroquial “Alba de Prima”.
- Veneració de “Sa Relíquia” i cant dels goigs.
- Estofat tradicional**, a la sortida, a la plaça del Pi, ofert als mariners, vogadors i autoritats convidades.
- A les 12 h** Tornada de la **PROCESSÓ** a la platja de Lloret.
- Segona versió de la regata “S'AMORRA, AMORRA”** amb els llaguts amb tripulacions femenines. Processó fins a l'església parroquial.
- A les 19.30 h** **BALL DE PLAÇA** o “DANSA DE LES ALMORRATXES” per les quatre parelles d'Obrers de Santa Cristina, davant de la Casa de la Vila.
- A les 20 h** **AUDICIÓ DE SARDANES** a la mateixa plaça de la Casa de la Vila, per l'ORQUESTRA BISBAL JOVE. ■

Ordre de la **processó** de Santa Cristina

Anada i tornada

Anada, de la parròquia a la platja de Lloret

1. **CREU**
Escolans i tres pendons antics
COR ALBA DE PRIMA
2. **Banderes antigues (grans):**
Senyera de Catalunya
Bandera de Lloret, verda i blanca (Ajuntament)
Bandera de Sant Isidre, groga (Sant Romà)
Bandera de Sant Jordi, blanca amb creu vermella (Club Nàutic)
Bandera de Sant Roc, verda (Casinet)
Bandera blava i taronja (Gremi d'Hotelers)
Bandera de Sant Elm, blau fosc (Confraria de Sant Elm)
Bandera de Sant Pere, blau cel (Confraria de Pescadors)
Bandera de Ses Obreres, blanca (Es Vano)
Bandera de Santa Cristina, grana (Obreria de Santa Cristina)
3. Bandera BLANCA I VERDA - LLORET
AJUNTAMENT
Equips de l'entitat, tripulacions femenina i masculina
4. Bandera GROGA - SANT ISIDRE
SANT ROMÀ
Tripulacions femenina i masculina
5. Bandera BLANCA AMB CREU VERMELLA - SANT JORDI
CLUB NÀUTIC
Equips de l'entitat, tripulacions femenina i masculina
6. Bandera VERDA - SANT ROC
CASINET
Equips de l'entitat, tripulacions femenina i masculina
7. Bandera BLAVA I TARONJA
GREMI D'HOTELERS
Equips de l'entitat, tripulacions femenina i masculina
8. Bandera BLAVA - SANT ELM
IMATGE DE SANT ELM
CONFRARIA DE SANT ELM
Tripulacions femenina i masculina
9. Bandera BLAU CEL - SANT PERE
IMATGE DE SANT JAUME
CONFRARIA DE PESCADORS
Tripulacions femenina i masculina
10. Bandera BLANCA - SES OBRERES
ES VANO
Tripulacions femenina i masculina
11. Bandera GRANATE - OBRERIA SANTA CRISTINA
OBRERIA DE SANTA CRISTINA
Equips de l'entitat, tripulacions femenina i masculina
12. **MARABADESSA I ÀNGEL PORRER**
13. **OBRERES I ANGELETS**
14. **OBRERS DE SANTA CRISTINA**
IMATGE DE SANTA CRISTINA
Portadors, balladors Ball de Plaça
15. **Sr. RECTOR AMB SA RELIQUIA**
16. **MÚSICS**
17. **AUTORITATS I CONVIDATS**
18. **PÚBLIC QUE SEGUEIX LA PROCESSÓ**

Tornada, des de la platja fins l'església parroquial

1. **CREU**
Escolans i tres pendons antics
COR ALBA DE PRIMA
2. **Banderes antigues (grans):**
Senyera de Catalunya
Bandera de Lloret, verda i blanca (Ajuntament)
Bandera de Sant Isidre, groga (Sant Romà)
Bandera de Sant Jordi, blanca amb creu vermella (Club Nàutic)
Bandera de Sant Roc, verda (Casinet)
Bandera blava i taronja (Gremi d'Hotelers)
3. Bandera de Sant Elm, blau fosc (Confraria de Sant Elm)
IMATGE DE SANT ELM
CONFRARIA DE SANT ELM
4. Bandera de Sant Pere, blau cel (Confraria de Pescadors)
IMATGE DE SANT JAUME
Portadors, Confraria de Pescadors
5. Bandera de Ses Obreres, blanca (Es Vano)
6. Bandera de Santa Cristina, grana (Obreria de Santa Cristina)
7. **MARABADESSA I ÀNGEL PORRER**
8. **OBRERES I ANGELETS**
9. **OBRERS DE SANTA CRISTINA**
IMATGE DE SANTA CRISTINA
Portadors, balladors Ball de Plaça
10. **Sr. RECTOR AMB SA RELIQUIA**
11. **MÚSICS**
12. **AUTORITATS I CONVIDATS**
13. **PÚBLIC QUE SEGUEIX LA PROCESSÓ**

Recomanacions

A les embarcacions:

- Cal que les embarcacions de gran tonatge vigilin els cops de mar que originen per tal de no posar en perill les altres barques.
- L'embarcació capitana, que és la que porta la imatge de Santa Cristina a bord, anirà sempre al capdavant de la processó. Per a un major ordre, les altres barques procuraran seguir-la.
- A la vista de Sant Pere del Bosc la processó s'atura; es canta la Salve i els llaguts se situaran a banda i banda de la nau "capitana". En aquest moment, es prega el màxim de silenci i recolliment.
- Després del cant de la Salve, es donarà sortida a la regata "S'amorra, amorra". El romiatge marítim es reprendrà darrera dels llaguts, sempre vigilants la posició de l'embarcació capitana, que és la que marcarà el ritme i que ningú no podrà avançar sota cap concepte. Igualment, en cap circumstància, es podrà avançar el darrer llagut ni envair el camí de cap altre.
- Un cop arribats a terra els llaguts, amorraran primer la nau capitana i l'embarcació que porta les autoritats i, successivament, els diversos creuers i embarcacions que porten la resta de la gent.
- A la tornada, la regata davant la platja de Lloret serà amb tripulacions femenines.

Al Ball de Plaça:

- L'accés dels fotògrafs a la plaça durant el Ball de Plaça del dia 24, està regulat per l'Obreria com a organitzadora d'aquest acte. Només hi podran accedir els fotògrafs que prèviament hagin obtingut i exhibeixin l'acreditació de l'Obreria, condicionada a que els moviments no interfereixin en la bellesa i visió de conjunt de la dansa.

Gràcies a tothom per la comprensió i col·laboració. ■

Convocatòria

de noves obreres

Reglament

- Les noies que vulguin assumir el compromís de ser Obrera de Santa Cristina durant un any, han de dirigir-se per escrit a l'Obreria de Santa Cristina, apartat de correus 455 de Lloret, o entregar personalment la carta a algun dels Obrers. Ho poden demanar totes les noies que, sense limitacions d'origen o residència, tinguin una edat compresa entre els 16 i els 22 anys al demanar la plaça, durant els mesos de novembre i desembre.
- Cal indicar a la carta el telèfon de contacte, i acompanyar la fotocòpia del document d'identitat. Les sol·licituds que no compleixin amb aquest requisit o que arribin fora de termini seran descartades. S'agrairà que indiquin el correu electrònic, si en tenen.
- Seran elegides per votació secreta de la Junta d'Obrers, formada pels quatre Obrers efectius i els dos Obrers honoraris (Sr. Alcalde i Sr. Rector).
- Ostentaran el càrrec durant un any, a partir de llur presentació oficial en el transcurs de la festa religiosa dels Perdons (segon diumenge de Quaresma).
- La seva missió consistirà a col·laborar amb la seva presència personal al digne manteniment del santuari de Santa Cristina i en totes les activitats per les quals siguin requerides per l'Obreria.
- Durant la Festa de la Santa, les obreres i els obrers protagonitzaran l'ancestral Ball de Plaça o Dansa de Ses Morratxes. (Els obrers titulars, però, podran ser substituïts per joves elegits expressament per aquesta comesa.)
- Podran assistir a les assemblees amb veu però sense vot.
- Abans del dia 10 de gener, l'Obreria confirmarà per telèfon o correu electrònic a les candidates, la rebuda de la seva sol·licitud. En cas de no rebre aquesta confirmació i fins al dia 15 de gener, es podran comunicar amb l'Obreria per exposar la sol·licitud.

Recomanacions

Davant l'elevat nombre de noies que, afortunadament, aspiren al càrrec d'Obrera als últims temps, és previsible que als propers anys no es pugui complir la il·lusió de totes les aspirants, quedant fora algunes noies. Per aquest motiu i davant la dificultat i el compromís que representa pels responsables de la decisió, detallem els criteris que actualment són tinguts en consideració a l'hora de votar a les futures obreres. A títol enunciatiu i sense ordre, són aquests:

- Edat (calculada a 31 de desembre de l'any en què es sol·licita).
- Número de sol·licituds presentades.
- Vinculació de la sol·licitant amb l'Obreria
- Presència que ha tingut en els actes organitzats per l'entitat (Festa Major, Perdons, concerts, altres actes).
- Contingut del redactat.

No es té en consideració l'originalitat de la carta en quant a mitjans gràfics o d'estil; es valora que les cartes siguin signades (algunes no ho són), i preferentment que estiguin escrites a mà. Es recomana indicar l'adreça de correu electrònic si se'n disposa.

Les Obreres, en ser escollides, contrauen un compromís amb l'Obreria que va mes enllà de ser protagonistes del Ball de Plaça, i han de representar dignament l'Obreria.

Relació d'activitats on es requereix la presència de les Obreres de Santa Cristina

- Festa dels Perdons, dia 21 de febrer de 2016.
- Presència a l'ermita per la Marxa de les Ermites (8.30 a 11 h).
- 23 d'abril, possible parada de llibres per la festa de Sant Jordi.
- Diumenge 1 de maig, Aplec de la Sardana, obrir i vigilar l'Ermita de Santa Cristina, fins al final de l'aplec.
- Assaigs del Ball de Plaça. Des de l'1 al 23 de juliol, di lluns a divendres, de 22 a 24 h. aproximadament. Compromís d'assistència dels companys balladors.
- Aproximadament segon diumenge de juliol, trobada anyal d'Ex-Obreres.
- Assemblea prèvia a la Festa Major, el diumenge anterior, a migdia.
- 23 de juliol. A la tarda, condicionar la plaça del Pi per a l'estofat. A les 22 h., passada pels carrers de Lloret.
- Dia de Santa Cristina. Processó i Ball de Plaça. Sopar a la plaça del Pi.
- 26 de juliol. Ball de Plaça a l'Hospital (16.30 h) i a la plaça amb la Confraria de Sant Elm.
- Concerts a Santa Cristina. Repartir cartells els dies previs. Tres o quatre divendres d'agost a la nit (a confirmar). S'ha de ser a Santa Cristina una hora abans de l'inici dels concerts, que normalment comencen a les 22.30 h.
- Concert de Nadal a l'ermita, divendres o dissabte nit, una setmana o dues abans de Nadal. Repartiment de cartells.
- Uns dies abans dels Perdons i de Santa Cristina: neteja i condicionament de l'ermita.
- Assemblea anyal de l'Obreria. Un o dos diumenges abans dels Perdons, a les 11 h.
- Concert dels Perdons, a l'església parroquial, el dissabte abans dels Perdons.
- I aquelles activitats que eventualment puguin sortir. ■

Resum d'activitats de l'entitat

Del juliol de 2014 a juny de 2015

Juliol

El dia 1 de juliol s'iniciaven els assaigs del ball de plaça amb les noves obreres i balladors sota les instruccions de l'equip de monitors que porta a terme aquesta tasca tan important.

L'11 de juliol, i ja dins del calendari de la Festa Major, se celebrava a Santa Cristina la trobada anyal d'exobreres organitzada per aquesta comissió, en què va tenir lloc, entre les assistents, la votació dels premis Ses Obreres en la categoria de cartells. La trobada va comptar amb la presència de seixanta exobreres, que van gaudir d'un berenar preparat per les mateixes participants.

El dia 17 de juliol es va fer la reunió de socis per preparar tota la infraestructura per als actes de Santa Cristina.

El 23 de juliol a la nit, començaven els actes de la Festa

Major amb la passada dels Obrers, amb les Obreres i amb una nombrosa participació de vogadors acompanyats per l'orquestra La Bisbal Jove i la banda de música del col·legi Sta. Maria de Blanes. Es va fer el sorteig de les posicions de sortida de la regata, i el Toquen a Córrer popular, com sempre molt concorregut.

El dia 24, diada de Santa Cristina, a 2/4 de 8 del matí vam fer la passada dels Obrers anunciant la sortida de la processó. A l'Ajuntament vam recollir les autoritats i ens vam dirigir a l'església parroquial per començar el seguici.

Acompanyats de nou pel nostre bisbe, Monsenyor Francesc Pardo i Artigas, la processó va transcórrer amb normalitat i amb la presència de nombroses embarcacions. Els creuers marítims varen transportar un total de 1.074 persones. L'import recaptat dels tiquets retirats a l'oficina de turisme al preu simbòlic d'un euro, en total 773 euros, va ser entregat a la secció local de Càritas. La regata S'Amorra, amorra, es va celebrar amb normalitat, amb

el triomf del club de rem Pescadors. Arribats a l'ermita, se celebrà l'ofici, presidit pel Bisbe Francesc Pardo i oficiada conjuntament amb el seu secretari, mossèn Josep M. Castellà, i mossèn Jordi Callejon. L'ermita era plena, com cada any, i entre el públic hi havia una representació de l'Obreria del Vilar de Blanes, de la Confraria de Sant Elm, com és costum, i algunes autoritats: el nostre alcalde, Sr. Romà Codina, alguns regidors de l'Ajuntament, l'Honorable Conseller de la Generalitat

de Catalunya, Sr. Santi Vila, i el Diputat al Congrés de Madrid, Sr. Jordi Xuclà. Les Obreres varen participar a la litúrgia fent les lectures durant la missa i oferiren una estola per a l'ermita. El cor Alba de Prima cantà els Goigs mentre es venerava Sa Relíquia. A la sortida es va descobrir una placa al

mirador del pintor Sorolla, on es reconeix Sebastià Rusalleda com a descobridor de la relació existent entre Santa Cristina i l'obra del pintor. Posteriorment es va degustar l'estofat en un ambient festiu, com sempre. Aquest cop, com al 2013, amb la presència d'una representació dels Castellers de Vilafranca amb el nostre soci, Toni Bach, el capdavant, que ens obsequiaren executant un pilar en el moment d'entrar la processó

a l'ermita. De tornada, com sempre amb menys participació d'embarcacions que a l'anada, es va celebrar la re-

gata femenina donant-se la sortida mentre la comitiva donava la volta a la badia principal de Lloret. La regata la va guanyar la tripulació del Club de Rem Santa Cristina.

Un cop a la platja, la processó es va tornar a formar pels carrers de la vila fins al temple parroquial, finalitzant l'acte amb unes paraules del Sr. Rector.

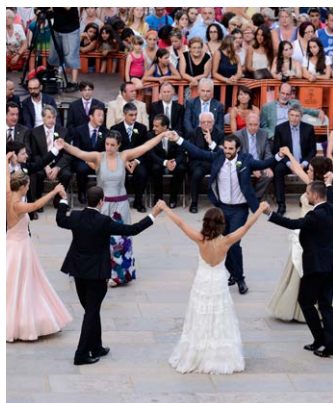

A la tarda celebràvem el tradicional ball de plaça, amb les Obreres Mireia Fornaguera Puigvert, Sandra Palau Expósito, Marina Lloveras Ferrer i Maria Babí, i els seus balladors, Adrià Lamelas, Adrià Serrat, Albert Ferrández i Nacho Peralta. L'acte es va celebrar amb tota lluïdesa,

comptant amb l'expectació de costum. A més dels regidors municipals, vam comptar amb la presència del diputat al parlament de Catalunya, Sr. Xavier Crespo, del Sr. Bisbe de Girona i del periodista Josep Puigbó. Vàrem obsequiar les

Obreteres amb la medalla de l'Obreria, i l'Ajuntament els va entregar el seu distintiu, una rèplica de la Dona Marinera. Com als darrers anys, l'acte va finalitzar amb una sardana iniciada per les quatre parelles, a la qual es va anar incorporant la gent fins a fer una rotllana que omplia tota la plaça. L'ajuntament va oferir el refrigeri de costum, finalitzat el ball.

Ja a la nit, de nou celebràvem el sopar de Santa Cristina al marc incomparable de la plaça del Pi. En una magnífica nit d'estiu, ens reunírem un total de 217 comensals, amb un menú preparat pel Restaurant el Trull, que va convidar a les quatre parelles d'Obreteres i

balladors. Acabat el sopar va tenir lloc l'entrega del premi Ses Obreteres en la categoria de cartells. Vàrem tenir com a convidats el Sr. Bisbe i el periodista Josep Puigbó. Es va fer entrega d'una rèplica en miniatura de l'ermita de Santa Cristina als Obres que havien cessat en els seus càrrecs, i al Sr. Bisbe i al Sr. Puigbó se'ls va obsequiar amb una almorratxa. Tots ells varen adreçar unes emotives paraules als assistents al sopar. L'acte acabà amb un animat ball.

Agost

El cicle de concerts d'estiu va tenir lloc els quatre divendres d'agost, començant el dia 1 amb Joan Dausà, amb una molt bona assistència de públic; el dia 8 vam tenir Maria del Mar

Bonet, que va ser tot un èxit; el dia 15 va actuar la lloretenca Mon Roth i el dia 22, a l'interior de l'ermita, va finalitzar el cicle de concerts amb Indira Ferrer acompanyada al piano per Antoni Mas.

Els quatre dies es va oferir un servei de restauració, continuant amb l'acord establert amb el restaurant El Romaní, que va tenir molta con-

currència i va permetre gaudir d'uns moments molt agradables sopant en aquest indret durant aquelles quatre nits d'estiu.

El dia 5 es va fer una visita a l'ermita per al personal i residents del geriàtric de Fenals.

Setembre

El setembre va ser el pitjor mes de l'any. El dia 14, víctima d'un desgraciat accident practicant submarinisme, moria el jove Adrià Serrat Calventus, ballador del Ball de Plaça del mateix any. Va estar un cop molt fort per a en Lluís Serrat, el seu pare, soci de l'Obreria, per a tota la seva família i per a les Obreteres i els seus companys de ball, especialment per a la Sandra Palau Expósito, la seva parella del Ball de Plaça. Els que vam compartir amb ell el seguit d'activitats al voltant de la festa de Santa Cristina, no podíem fer-nos a la idea que l'Adrià ens havia deixat d'una manera tan cruel. En acceptar ser ballador del Ball de Plaça, sempre s'havia mostrat disposat a col·laborar amb l'Obreria per al que fos necessari. La vida ens té aquests cops amagats. En Lluís, el seu pare, sap que ens té a tots al seu costat per seguir tirant endavant, i que sempre guardarem de l'Adrià un entranyable i gran record.

Novembre

Del 26 al 29 de novembre ens van visitar els amics de Santa Cristina de Ravensburg (Herman Schoch, la seva dona, Marianne, els fills, Beny i Simon, i els seus amics, Ana i Michael), ens vam reunir amb ells per parlar de la trobada que estan organitzant per finals de juny del 2015 a Ravensburg, i els vam acompanyar a visitar l'ermita i els jardins de Santa Clotilde, amb la col·laboració d'en Salvador Palaudelmàs i d'en Jordi Boada. Com a comiat els vam oferir un sopar en un restaurant de la vila amb socis i amics que van viatjar a Ravensburg amb motiu d'una altra trobada el 2009. Coincidint que en Roberto Bassili de Bolsena es trobava a Lloret en aquelles dates, també ens va acompanyar al sopar.

Desembre

La forta ventada del 9 de desembre provocà la caiguda d'una quinzena de pins, que van ser retirats en els dies successius.

El diumenge 21 de desembre es va fer el tradicional concert de Nadal a l'ermita de Santa Cristina, en aquella ocasió comptàrem amb l'actuació del pianista Vesko Stambolov, que ens oferí diferents peces musicals al voltant del Nadal, en un concert concebut i preparat exclusivament per ser interpretat a Santa Cristina. L'assistència de públic fou força satisfactòria, la qual cosa ens fa pensar que seria bo consolidar el diumenge a la tarda per a futures edicions.

Gener

El dia 1 de gener l'Obreria organitzà la primera edició de les Sardanes a l'Alba, es tracta de rebre el primer sol de l'any al compàs de les sardanes. És una nova oferta cultural i d'oci que l'Obreria ofereix a la població, i que ha estat coordinat

pels socis Joan Schilling i Jordi Rocas. Les sardanes van ser interpretades per la cobla del col·legi Santa Maria de Blanes i van assistir-hi al voltant de dos centenars de persones. És un esdeveniment que es fa en altres indrets emblemàtics de Catalunya i creiem que la Plaça del Pi de Santa Cristina es un lloc que sembla especialment adient per a un esdeveniment d'aquestes característiques.

El dia 5 de gener la porta principal d'accés a la finca va aparèixer des-trossada parcialment. A les imatges enregistrades vam poder comprovar que es tractava d'un fet vandàlic, produït el dia abans, pels ocupants d'un vehicle que havia quedat tancat a dins la finca en fer cas omís de l'horari de tancament de les instal·lacions. Es presentà la corresponent denúncia a la policia aportant les imatges pertinents i s'informà dels fets a la companyia asseguradora.

El 21 de gener retornà a Santa Cristina la maqueta del "Lince" que havia estat exposada al Museu del Mar de Lloret des del novembre de 2013, dins de l'exposició "La col·lecció de Lloret de Mar al Museu Marítim de Barcelona".

En reunió de la Junta directiva del 22 de gener van ser escollides com a noves Obreres: Mireia Ribas Cano, Míriam Gisbert Valls, Clàudia Portavella Camprubí i Anna Austrich Comas. El total de sol·licituds rebudes aquest any va ser de 33.

El dia 23 de gener, i a petició de la direcció del col·legi Pompeu Fabra, les quatre parelles de balladors van fer una demostració del Ball de Plaça per als alumnes de l'escola, dins de les activitats adreçades a donar a conèixer el patrimoni i les tradicions lloretenques que fan a l'escola.

Febrer

A mitjan mes de febrer van començar les obres a la teulada de l'ermita per tal de reparar les humitats de l'interior. Es va aprofitar el fet per reforçar part de la teulada, on les bigues de fusta estaven més deteriorades.

Març

El dia 1 de març vam celebrar l'Aplec dels Perdons. Les activitats van començar la nit anterior amb el concert, a la Parròquia de Lloret, del cor Les Veus de l'Estant, una coral de Banyoles que ens oferí un concert d'estils molt variats. A les 12 del migdia celebràrem l'ofici, presidit per Sr. Bisbe de Girona, Monsenyor Francesc Pardo i Artigas. En finalitzar la missa es venerà Sa Relíquia i es cantaren els goigs. La coral Alba de Prima interpretà la part cantada de la missa. A la 1 del migdia i a les 4 de la tarda, un any més, la cobla Principal d'Olot interpretà les sardanes. El Xi-n-Xano organitzà per la seva banda

una anada a l'aplec a peu i ens oferí als assistents un magnífic arròs. Hi va haver una bona assistència de públic i el bon temps ens acompanyà.

Abril

La segona setmana d'abril van començar les obres de restauració de la portalada

de la façana de l'ermita, sota la direcció de la Sra. Núria Piqué, especialista en restauracions.

El 26 d'abril es va celebrar la 10a edició del Campionat Escolar de Rem Ergòmetre, organitzat pel Club de Rem Santa Cristina, amb la participació de més de 400 nens i nenes de 5è i 6è de primària.

Maig

El diumenge 3 de maig se celebrà, organitzat per l'Ajuntament de Lloret, l'Aplec de la Sardana.

Durant les dues primeres setmanes de maig se celebraren les Jornades Matemàtiques a Sant Cristina, amb una assistència de 330 alumnes de els cursos de 1r d'ESO de tots els centres educatius de Lloret. Les visites guiades van anar a càrrec del nostre soci Jordi Rocas.

Juny

Del 26 al 28 de juny, 73 lloretencs van participar a la Trobada Internacional d'associacions vinculades amb el culte a Santa Cristina, organitzada pel col·lectiu que té cura de la Capella de Santa Cristina a Ravensburg (Alemanya).

El viatge va ser organitzat per l'Obreria de Santa Cristina i coordinat pel soci Salvador Palaudelmàs. Hi van assistir en representació de l'Obreria en Josep Fàbregas, Obrer Comptador, juntament amb el Sr. Rector, Josep M. Castellà, Obrer Honorari. A la tornada els participants es varen mostrar gratament satisfets, tant per les atencions rebudes per part dels organitzadors com per les visites fetes al voltant de Ravensburg. ■

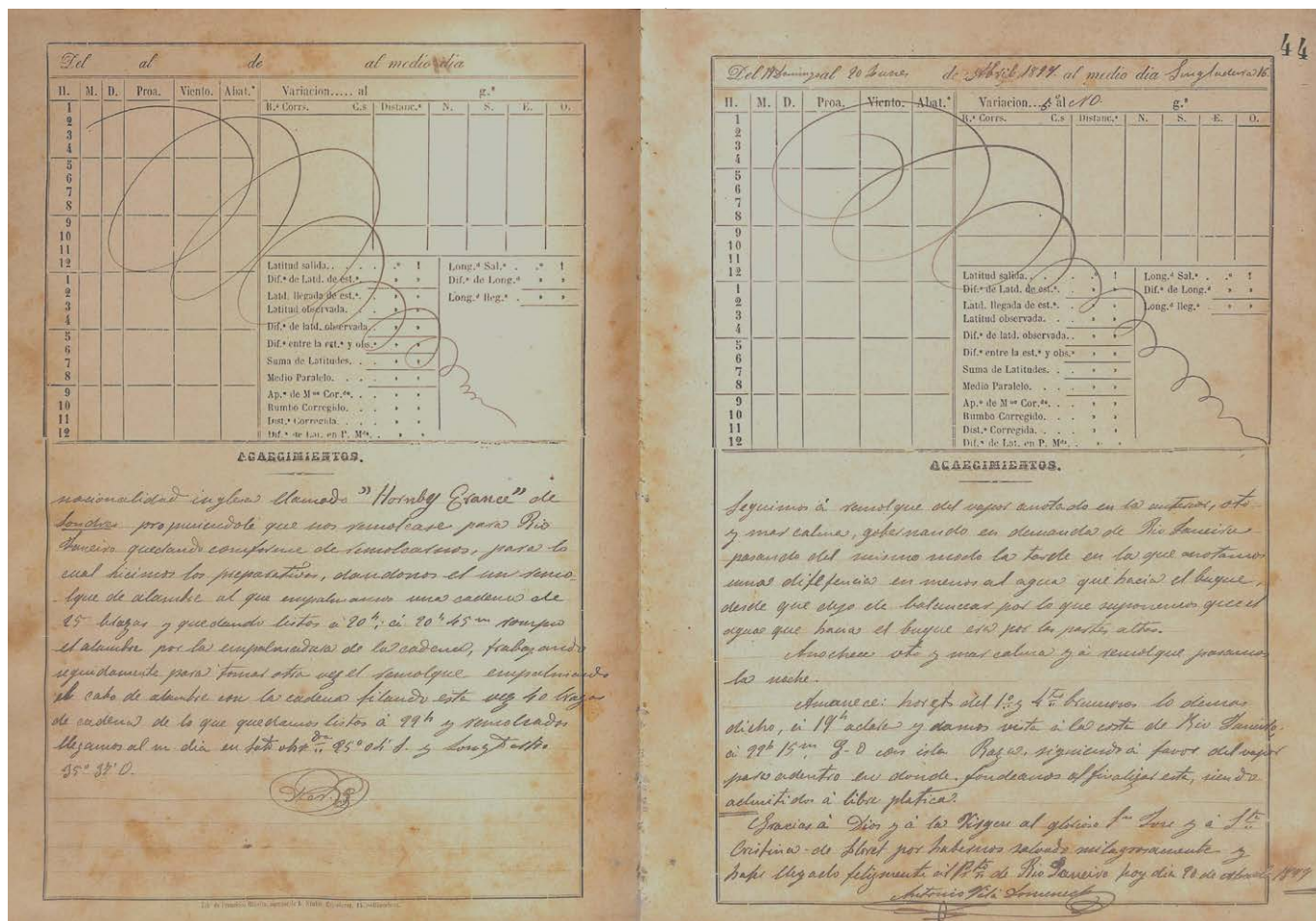

El passat 9 de març els lloretencs perdíem Agustí M. Vilà, un amic i un historiador seriós que ha fet excel·lents aportacions a la història local, sobretot en el camp del passat mariner i en l'àmbit de diverses institucions religioses. Era soci de l'Obreria de Santa Cristina, tot i que la seva obra de dirigent actiu i innovador la va portar a terme dintre d'una institució germana: l'Obreria o Confraria de Sant Elm, que antigament agrupava la gent de mar, i que va quedar com a un element simbòlic quan l'etapa de la vida marinera lloretenca, en l'aspecte professional, va arribar a la seva extinció. Els quatre obrers que la mantenien viva i que anaven a les processons quan convenia eren, primer, antics patrons o mariners, més tard, descendents d'aquests i, finalment, persones vinculades d'alguna manera al mar o a aquest ambient. Agustí M. Vilà entrà a presidir els quatre obrers en un moment de decadència, la qual cosa el molestava i intentava buscar una sortida honrosa per a la vella institució que havia estat creada justament l'any 1554, una època en què calia anar

a rescatar mariners que estaven captius. Era una entitat, doncs, amb una història molt digna i, per això, encara lamentava més que pogués acabar desapareixent. Jo, llavors, havia estat elegit president de l'Obreria de Santa Cristina, una institució que sí que es mantenia viva i que encara, entre uns i altres, vam prestigiar molt més, en el decurs dels anys. Com que els de Sant Elm participaven de les nostres festes –en la processó, en la missa, etc.– i constatava la preocupació d'en Vilà, vaig arribar a idear fins i tot una mena de secció de la nostra Obreria, que seria la continuació de la vella confraria de Sant Elm si no trobaven manera de subsistir. En vam parlar en diverses assemblees de Santa Cristina. Quasi vam estar a punt de fer la fusió. En Vilà, però, maldava per salvar-la i trobà la manera de buscar socis protectors i de derivar l'activitat cap a actes culturals que reforcessin la part religiosa i la publicació de llibres del passat mariner, que ell mateix va escriure i així, a poc a poc, l'Obreria de Sant Elm va tornar a agafar volada.

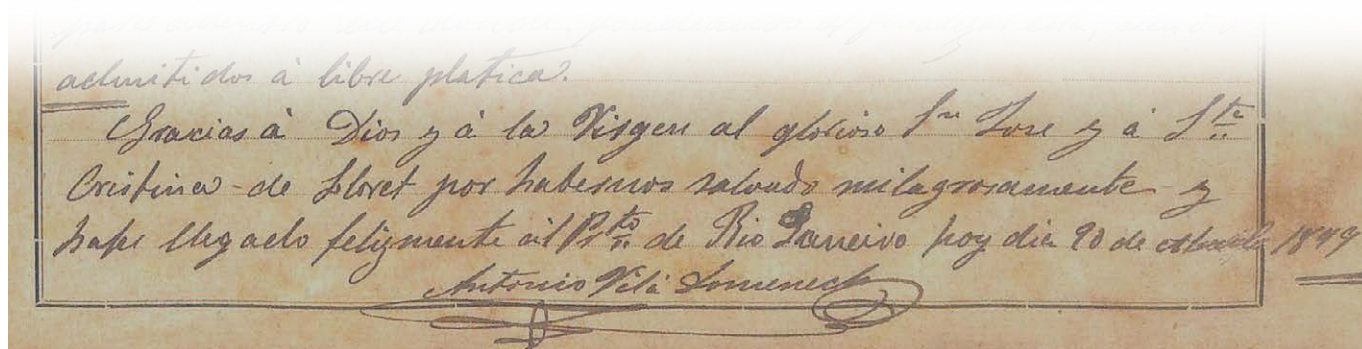
De l'actualitat d'aquesta entitat ja en parlen els seus dirigents d'ara en una altra pàgina. Evidentment, caldria discutir allò tan comentat, de l'ou i la gallina. La necessitat de buscar una activitat per a l'Obreria de Sant Elm renovada incentivà la recerca històrica que va fer l'Agustí? O la investigació que portava a terme va motivar la recuperació de la plataforma a través de la qual la podia divulgar, és a dir, l'Obreria de Sant Elm? El que és cert és que en la seva persona van coincidir l'home creient, el devot, l'amant de les nostres tradicions, l'erudit, l'investigador, el científic rigorós –com calia en un home que venia d'una carrera de ciències i tecnologia–, el dirigent amb fusta de líder, el coneixedor de la societat lloretenca, etc. Va ser una sort. Aquells primers contactes que vam tenir preocupats per les nostres obreries van derivar cap a l'interès que sentíem per la història local i la nostra relació es va anar estrenyent i augmentant en col·laboració, respecte mutu i afecte. Sempre que vaig trobar, remenant documentació antiga, elements nous que vaig considerar que encaixaven dins de la línia de treball que l'Agustí s'havia imposat, els hi vaig passar. I ell, honradament, ho va fer constar arreu on ho va publicar. I si vaig poder donar-li algun cop de mà en documents escrits en llatí, dins de les meves limitacions, també ho vaig fer. En aquest sentit, vam mantenir un tracte recíproc excel·lent. D'altra banda, en Vilà era un bon coneixedor de les darreres generacions de la societat benestant de Lloret i, quan tenies algun problema en els arbres genealògics, et podia donar un cop de mà. Te'n refiaves. Ara, en aquest aspecte, em sento orfe. És una sensació que ja vaig sentir una mica amb la desaparició del bon amic Esteve Fàbregas i Barri, però llavors quedava encara en Vilà. Ara quedo jo a primera línia i, quan vénen els més joves a fer preguntes, això de no poder girar els ulls cap a ningú més, et fa sentir incòmode. Et falta un entorn, potser perquè a Lloret no han abundat ni abunden, per desgràcia, les persones preocupades per aquests afers.

En un butlletí de l'Obreria de Santa Cristina hem de relacionar l'Agustí Vilà amb aquesta institució. Sé que ell, quan va ser admès com a soci, va estar molt content. Les obreries de Sant Elm i Santa Cristina per a algú podien ser vistes com a antagoniques. Per això va ser feliç quan va poder estar a banda i banda. A casa seva havia après a estimar les dues institucions, a mantenir les dues devocions, a no manifestar sectarismes. Ho havia mamat de petit. Efectivament, ara que he repassat, -entre altres coses perquè la família Vilà m'ha encarregat una biografia de l'Agustí-, el seu llibre *Navegants i mercaders*, he vist com els seus avantpassats, i el seu pare en concret, respectaven el nom de Santa Cristina. En una singladura des de Santos a Barcelona (1899), enmig d'un fort i perillós temporal, Antoni Vilà i Domènech, el pare de l'Agustí, escriu en el llibre de bitàcola que estan "posant-se a la voluntat de Déu, a qui demanen, per la intercessió de Santa Cristina, que els salvi." I quan el 20 de març del mateix any arriben, sans i estalvis, al port de Rio de

Janeiro, deixa anotat: "Gràcies a Déu i a la Verge, al gloriós Sant Josep -era l'endemà de la seva festa- i a Santa Cristina de Lloret, per haver-nos salvat miraculosament i haver arribat feliçment al port." Són, només, uns exemples. L'Agustí Vilà Galí recorda textualment com el seu pare "des de molt joves, se'ns emportava a la processó de Santa Cristina, en què, alguns anys, sia com a obrer major de Sant Elm, sia com a un dels dos últims capitans lloretencs de la marina velera -l'altre era en Just Marlés Vilarrodona- havia comandat la flota de llaguts." La vinculació, doncs, venia de lluny. L'Agustí l'havia heretada plenament i estimava Santa Cristina com el que més. Aquest any el trobarem a faltar i quan els remes dels llaguts, posats verticals, saludin la Mare de Déu de Gràcia a les envistes de Fenals, els regalims d'aigua salada que lliscaran fusta avall seran com unes llàgrimes més que ploraran l'absència de l'amic perdut. Jo crec que ell ho mirarà des d'algun lloc. ■

2014, una temporada plena d'èxits!

Club de Rem Santa Cristina

Com cada any, la nostra competició va començar entre març i abril amb les regates de llaüt mediterrani en què participen els equips sèniors del club. A les regates preparatòries, celebrades a Palamós i Badalona, vam fer-hi un bon paper, que vam culminar, al Campionat de Catalunya celebrat l'11 de maig a Banyoles, amb una 4a posició de l'equip femení i una 3a del masculí

Celebració de la 10a edició del Campionat Escolar de Rem Ergòmetre, consolidant-se com a una de les principals activitats inscrites al Pla Educatiu d'Entorn Arrelat que promou el departament d'Educació de l'Ajuntament de Lloret de Mar, i que fomenta la pràctica

del nostre esport i el coneixement de les nostres tradicions. El campionat és la festa final de la feina que fem durant tres mesos amb els alumnes de 5è i 6è de les escoles de Lloret de Mar, on a part de donar a conèixer el funcionament del rem ergòmetre amb les sessions pràctiques, treballem la vinculació del nostre esport a les tradicions de Lloret de Mar i, més concretament, a la Festa Major de Santa Cristina. El 26 d'abril van tornar a ser més de 400 nois i noies, en equips de 4, participant al campionat que celebrem al pavelló municipal de Lloret. Tot un èxit que va seguir amb dues jornades de portes obertes al club, organitzant sessions d'iniciació al llagut a la platja de Santa Cristina.

Amb l'arribada de l'estiu, la competició es va encetar, l'1 de juny, amb la primera regata de la dotzena edició de la Lliga de Llagut català en aigües d'Arenys de Mar, i va seguir a Lloret de Mar, Badalona, Sant Pere Pescador, Flix, Roses i acabant, a principis de setembre, a la platja de Sa Caleta de Lloret. El sènior femení va quedar en 4a posició final i el recent estrenat veterà femení en 8a posició. El sènior masculí, després d'un triple empat de punts en la 1a posició, es va endur el preuat títol de campió de la 12a Lliga pel nombre de victòries aconseguides a les regates (4 de les 7) superant, així, els dos altres equips de l'empat, el Rem Badalona i el Vent d'Estrop de Cambrils.

L'arribada del juliol, i especialment dels dies previs a la Festa Major de Santa Cristina, marquen un parèntesi en l'activitat diària del club, ja que participem activament en els actes de la Festa Major que organitza l'Obreria. L'any passat, però, després de més de 10 victòries seguides, el sènior masculí va quedar en la segona posició a la tradicional regata del S'Amorra Amorra, darrere el Club Rem Pescadors. En canvi les noies van tornar a revalidar el títol, quedant primeres a la regata de la tornada.

El punt final a la temporada el va marcar el Campionat de Catalunya de Llagut, celebrat el penúltim cap de setmana de setembre a Cambrils. El club hi va participar amb tres tripulacions (absolut femení, masculí, i veterà femení). En sènior femení, les noies es van endur la medalla de bronze, i la tripulació del veterà femení va aconseguir una meritòria cinquena posició de la general. La tripulació del sènior masculí va culminar una gran temporada, en situar-se de nou en el lloc més alt del podi assolint la primera posició.

Aquesta temporada 2015 ha començat amb la consecució de grans fites.

També ens fa especial il·lusió haver rebut més de 600 remers de tot Catalunya al nostre paratge. El passat diumenge, 14 de juny, vam organitzar per primer cop una regata oficial de la lliga, inaugurant la 13a edició de la Lliga Catalana de Llagut a la platja de Santa Cristina. 57 tripulacions van participar en aquesta regata, disputant per primer cop la Bandera de l'Obreria de Santa Cristina per a la categoria absolut masculí i femení, que es van endur les tripulacions de Vent d'Estrop de Cambrils i Capgrossos de Mataró. Tot un repte d'organització logística, del qual vam sortir-ne molt contents sobretot pels reconeixements rebuts dels diferents clubs catalans.

I per acabar aquest breu resum de l'activitat que duem a terme des del club, dir-vos que estem contents de la tasca que anem fent dia a dia durant deu mesos per tirar el projecte esportiu endavant. Aquest any estem especialment contents perquè hem augmentat el nombre de tripulacions que formen el club. També explicar-vos que hem fet una millora dels espais interiors del local de la platja, gràcies a l'ajuda de l'Obreria, adequant-los a les nostres necessitats.

Des d'aquí vull agrair la feina de tots, dels que voguen i dels que no però que ens donen un cop de mà per ti-

rar endavant. I com sempre, animar-vos a formar part del projecte per fer-lo créixer i millorar com a entitat esportiva i social.

*Amunt els remes,
Bona Festa Major!*

Comissió d'Obreres

Comissió d'Obreres de Santa Cristina

Gemma Fàbregas, Laura Codina, Marina Leal,
Cristina Fornaguera, Mireia Fornaguera i Ester Mas

Estimades obreres, socs i lloretencs,

un any més, amb l'arribada de la calor, s'acosta la nostra Festa Major, i la Comissió d'Obreres volem fer un balanç de com ha anat aquest darrer any.

Primer de tot, com ja vam introduir l'any passat, s'ha dut a terme una renovació de la Comissió d'Obreres. Amb l'experiència i el consell de l'anterior comissió, hem sigut capaces de tirar endavant alguns projectes ja existents i altres de nous. Hem recuperat el Concurs de Fotografia, que feia uns anys que no es convocava. Estem satisfetes perquè va tenir una bona participació i projecció fora del municipi, ja que va comptar amb la col·laboració de la Federació Catalana de Fotografia. A més, també vam repetir l'èxit de participació en el Concurs de Cartells. Així doncs, aquest any tornem a convocar els dos concursos. Us animem a tots a participar-hi!

L'any passat la trobada d'Obreres també va ser un èxit. Ens vam reunir més de cinquanta antigues obreres a l'ermita de Santa Cristina. N'hi havia de pràcticament totes les generacions. Cada any felicitem, especialment, les que fa vint-i-cinc i cinquanta anys que van ser obreres. És un

moment molt emotiu ja que es reflecteix en la seva mirada el goig i orgull d'haver sigut obreres.

Amb moltes idees al cap, i moltes ganes de treballar per l'obreria, volem fer una crida a totes aquelles antigues obreres que vulguin ajudar-nos en el que estigui dins les seves possibilitats perquè aquesta comissió pugui tirar endavant molts anys més i dur a terme nous projectes. Hem de dir que ens veiem reforçades any rere any, ja que les noves generacions d'obrerres es posen a la nostra disposició a ulls clucs.

Aquest any volíem complementar el nostre escrit amb el testimoni de la Mireia Fornaguera, obrera de l'any 2014, ja incorporada a la Comissió d'Obreres.

"Com explicar una experiència que es desitja des que ets petita i que és a la vegada tradició familiar? Doncs ho podria definir amb només tres paraules: una experiència genial! I perquè l'experiència no duri només un any he decidit formar part de la Comissió d'Obreres. Moltes gràcies, noies, per deixar-me'n formar part i moltes gràcies a totes les Obreres i participants dels premis, sense tots vosaltres la Comissió no tindria sentit. Bona Festa Major a tothom!". ■

Sardanes a l'alba

Sardanes cap d'any 2015

Jordi Rocas

El dia 1 de gener d'enguany, a les set del matí, unes dues-centes persones es varen trobar a la plaça del Pi de Santa Cristina per veure néixer aquest 2015 amb les primeres llums de l'alba i la sortida del sol, i donar així la benvinguda al nou any amb sardanes, en el nostre lloc emblemàtic de Santa Cristina.

Així, Lloret s'afegí a aquest tipus de remat de la festa de cap d'any, organitzat per l'Obreria, amb altres indrets que ja fa anys que ho practiquen, la degana de totes, el Cap de Creus, a Cadaqués, a l'alt Empordà, que des de fa una vintena d'anys ho celebren, L'Escala a la Cala Montgó i al Far de Sant Sebastià a Palafrugell, al Baix Empordà, a Alfés, al Segrià, en terres lleidatanes, un poble de tres-cents habitants, a Begues, al Baix Llobregat i, aquest 2015, s'hi han afegit Ceret, al Vallespir de la Catalunya Nord, Mataró i Lloret.

Aquesta primera sortida de sol, va ser neta i brillant, amb el cel sense núvols. La cobla va parar les sardanes i tothom va poder contemplar l'espectacle i obtenir una bona col·lecció de fotos de record. Una vegada eixit el sol, la cobla va reprendre l'audició.

Això sí, el fred era ben viu, tal com correspon en aquells dies al bell mig

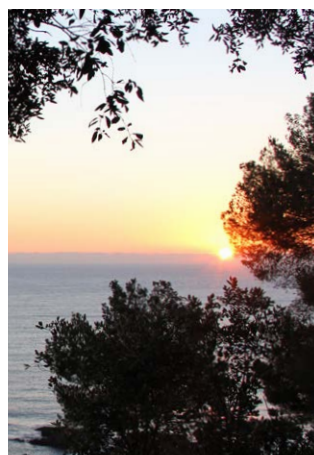
de l'hivern, i els assistents varen combatre'l amb una xocolatada amb melindros, preparada per l'Obreria, i servida amb la col·laboració de ses obreres, i per descomptat, ballant sardanes.

La música va anar a càrrec de la cobla del col·legi Santa Maria de Blanes, audició consensuada amb els nois. Molts d'ells tenien programat, com és lògic la nit del 31 de desembre, sortir de festa. Així doncs, bona part dels músics

es van presentar a Santa Cristina sense dormir, però això no va minvar la qualitat a què ens tenen acostumats. Varen agafar els instruments i les sis sardanes programades van prendre cos sense empètir la feina encarregada.

A banda de la gent de Lloret, entre els més de dos-cents assistents, s'hi varen afegir uns quants assistents d'alguns dels nostres pobles veïns, que varen voler gaudir també de la festa lloretenca.

Aquesta primera temptativa de cap d'any diferent de l'oferta clàssica de les festes estandarditzades en sales interiors, per sortir al carrer a rematar-les, va resultar tot un èxit, tot i que el fet de caure al cor de l'hivern i de matinada, no semblaria el més adequat. ■

Festes de Santa Cristina i Sant Elm 2015

Agustí Blanch i Masferrer
Obrer Major - President

Els anys passen sense parar, com les llargues onades que una darrere l'altra aplanen *sa* sorra. Cada una d'elles la porta i l'estén sobre *sa* platja. Però en regular, no sempre deixen sorra i, de tant en tant, segons la direcció dels corrents i els vents, l'arrosseguen i se l'emporten. És un fenomen natural i tots els lloretencs sabem que *sa* sorra, més tard o més d'hora, tornarà *en es* seu lloc.

Aquesta vegada, la mar en calma ens ha deixat sense una persona amb quasi una norantena d'anys de repetir *es* camí per mar, des de *sa* platja de Lloret fins a la de Santa Cristina, navegant en processó pel damunt de *ses* onades. El seu pare va ser qui l'hi va portar per primera vegada, quan era ell "l'Almirall" que al crit d'"Avant"... donava la sortida de *sa* regata S'amorra amorra.

Aquest any, l'Agustí M. Vilà i Galí ens ha deixat per tornar-se a reunir amb els seus avantpassats, tots ells bons mariners i experimentats navegants.

L'Agustí va ser qui va tornar a reflatar la Confraria de Sant Elm, després de la desaparició de la Marina Mercant a vela i dels fets de la Guerra Civil. També ens ha deixat un bon llegat d'escrits i llibres sobre la marina lloretenca que formaran part de la història de Lloret, dels costums mariners locals (Santa Cristina inclosa) i el llibre *La Confraria de Sant Elm de Lloret*.

Era tan gran la seva afició per navegar que quan organitzàvem el primer llarg viatge per la Mediterrània, amb la goleta Far Barcelona (de l'any 1874) - viatge que vam batejar amb el nom de "La Ruta dels Mercaders", l'any 2007-va contestar a la nostra invitació escrivint:

"Naturalment que m'hagués fet molta il·lusió poder participar en l'aventura que s'estava projectant..."

sempre havia somiat en poder embarcar-me en un veler, per gaudir i, també sofrir una experiència prou engrescadora, i ara sobretot per tractar-se d'una ruta a la qual, en més d'una ocasió en els meus llibres, m'havia referit."

"Alhora que em satisfia per haver comptat amb mi, em causava un cert desencís. Els meus 85 anys a les espatlles, tot i que no fos pas una raó determinant per no allistar-me a l'aventura, i altres motius molt personals, em deien que no era prudent acceptar l'oferta. No puc obviar dir que el cor m'hi anava però el cap em deia: Agustí, prudència."

Aquest any trobarem a faltar a la revista de Santa Cristina, llevat que l'hagués preparat amb anterioritat, el seu interessant article a què ens tenia acostumats cada any.

A la confraria ens hem proposat, per donar-li continuïtat i mantenir la seva tradició marinera, fer una invitació a tots els mariners professionals i d'esbarjo, per tal que se sumin als que ja formen part de l'entitat. De moment, començarem per fer una crida als Capitans de Iot que encara no son socis de l'Entitat.

Segons els estatuts de la confraria, aquest any toca fer la renovació dels càrrecs de president i tresorer. Tots els socis van estar convidats a aportar noves propostes per poder renovar aquests càrrecs i, en no haver-ne rebut cap, la junta directiva, d'acord amb els estatuts, va votar que els dos càrrecs fossin renovats. El dia 2 de juny, festivitat de sant Elm, van ser nominats i el dia 26 de juliol, en acabar la missa, prendran possessió oficial dels seus respectius càrrecs.

Bona Festa Major 2015. ■

Acadèmia General de San Fernando, juliol de 1945.
El futur Tinent (segon per la dreta).

L'Agustí, el dia de la festa de Sant Elm,
el 26 de juliol de 2014

Imatges del nostre passat

El “donativo”

Salvador Palaudelmàs

Darrerament hem tingut ocasió de veure unes quantes imatges antigues inèdites o poc conegudes sobre uns quants temes, entre ells els relatius a Santa Cristina, que circulen per les anomenades *xarxes socials*. A Facebook hi ha el grup denominat “*Tu no ets de Lloret si no...*” que, lluny d'excloure ningú, és un fòrum on es comenten i divulguen imatges i fets del nostre passat. Hi ha alguns membres molt actius, entre els quals vull destacar en Jordi Guitart, especialitzat en la cerca de documents de tota mena a les pàgines d'internet (fons museístics, arxius corporatius, publicacions antigues...). Recentment en Jordi va publicar-hi una imatge amb data inequívoca, 1883, fet que va comportar que una seguidora del grup, Cristina Cusell Bancells (filla de Jaume Cusell i Marina Bancells), publicés també tres imatges que té a casa seva, de la mateixa data i autor: Adrià Torija i Escrig, de Terrassa. Destaquem el fet que pertanyen a les primeres dècades d'existència de la fotografia, i arran d'això hem descobert que Torija va ser un dels pioners de la fotografia a Catalunya.

Un objecte que es repeteix en dues de les quatre fotografies, és la tenda amb la paraula *Donativo* on es guardaven antigament les imatges, el pali i altres objectes que es quedaven a la platja de Lloret en embarcar la comitiva de la processó cap a Santa Cristina, i es recuperaven a

la tornada. Crec que és una dada nova, comprovar que aquesta tenda existia ja a l'any 1883, per tant el seu origen, desconegut per ara, és anterior. La primera notícia que en tenim és per l'historiador Josep Galceran que va publicar el 1891 el treball “*El Santuario de Santa Cristina de Lloret de Mar*”, on descriu la processó i escriu: “*Un modesto entoldado en que con gruesos caracteres*

se lee, *Donativo*, significando que se debe a la piedad de algún devoto, se destaca en medio de la arena.” Més endavant explica la seva funció de guardar els objectes durant la processó marítima i fins a la tornada. Hermenegildo de Urréjola va coincidir amb Galceran en el moment de publicar el seu treball sobre Santa Cristina (1891), però a diferència d'aquest, no fa cap referència a la tenda de la platja. Poc més tard, al 1900, l'Obrer Major, Joan Cabruja, escriu una consuetud amb molts detalls sobre la festa, entre els que hi ha “...Avisar a los serenos para que oportunamente cuiden de colocar la tienda de lona llamada ‘Donativo’ en la playa”; i també: “La Imagen de Santa Cristina, el primer día es llevada solo por la mañana de la Parroquia a la tienda de lona de la playa denominada ‘Donativo’, es llevada por cuatro hombres y devuelta por los mismos a la Parroquia cuando se hace el último curso de la procesión por mar...”. Amb la sornegueria que li és intrínseca, Esteve Fàbregas i Barri en feia una descripció desenfadada, a la seva obra *Lloret de Mar* (1959):

“A Lloret, el donatiu, o més ben dit, el *donativo*, té un símbol tangible i expressiu. Algú donà, fa molts anys, una tenda de vela de vaixell, de forma cúbica, per guardar del sol de juliol les santes imatges que es deixen a la platja mentre la processó per mar és a Santa Cristina. Hom donà la tenda, però hi féu pintar amb lletres de cartell d'un negre tenaç, indeleble, el mot *donativo*; és a dir: que sàpiguen els presents i venidors que aquesta instal·lació ha estat donada, que ningú no en presumeixi; que a l'Obreria de la Santa no li costa cap cèntim; que és, ni més ni menys, un donatiu. Aquest mot s'ha substantivat, per dir-ho així, d'una tal manera, que per a molts lloretencs un *donativo* és una tenda de lona, qualsevulla que sigui el seu ús i

emplaçament. “Uns anglesos han posat un *donativo* a la Caleta”, us diran, per exemple. Aquell del matí de Santa Cristina, però, és el *Donativo* amb lletra grossa. És un monument als *donativos*. És també, potser, l'única institució deguda a la munificència particular que, a Lloret, es dedica íntegrament des dels seus principis, triomfant del temps, de la inconstància, de la baixa de la moneda, al fi per al qual fou erigida. Els sants de fusta, un poc escrostonada, somriuen segurs i en pau sota els amables ressols de la cotonia.”

No sabem fins quan es va mantenir activa aquesta tenda. Ho estava l'any 1934, quan el cineasta Agustí Fabra i Bofill (curiosament, també terrassenc com el fotògraf Torija), filmà unes imatges que suposen un valuós document sobre la processó en aquell temps. Esteve Fàbregas, en la descripció que en fa l'any 1959, no aclareix si parla del passat o si el *Donativo* seguia en actiu encara en aquella data, però sembla ser que va seguir present durant la dècada de 1960 i, fins i tot, podria ser que fins a principis dels 70. No hi ha constància del moment de la seva extinció, ni dels motius o decisió de la mateixa.

Des de fa algunes dècades, a diferència d'aquells temps, la imatge de Santa Cristina és embarcada i segueix el recorregut sencer de la processó. Es queden en terra les imatges de Sant Jaume i Sant Elm, que són guardades als baixos de l'ajuntament quan surten les embarcacions, i es recuperen a la tornada, per fer el darrer tram de processó, de la platja de Lloret fins a la parròquia.

Agraïm a Cristina Cusell i Marina Bancells que ens hagin facilitat les imatges per obtenir-ne la còpia digital, així com la col·laboració inestimable de Jordi Guitart i el treball de Jordi Triadó en el tractament i millora de les imatges digitalitzades. ■

Obres a l'ermita de Santa Cristina

Jordi Soliguer Mas

Enguany s'ha hagut d'intervenir a la teulada de l'ermita, concretament a la banda de ponent. El degoter que provocava humitats al sostre va ser el delator del problema. Un cop localitzat el punt de la teulada per on podien haver-hi les filtracions d'aigua, ens vam adonar que les bigues de fusta que sustentaven les teules estaven pràcticament desintegrades a causa dels tèrmits. Es va procedir a substituir-les per unes de formigó pretesat. Després d'accedir a sobre les voltes des del forat practicat a la coberta, vam observar que les bigues d'una altra zona propera també presentaven un estat deplorable i amenaçaven una possible ruptura, de manera que es decidí reforçar aquesta part intercalant bigues de formigó entre les actuals i, per tant, sense eliminar les existents. Amb aquestes obres ha quedat pràcticament reforçada tota la teulada, ja que en etapes anteriors s'havien reparat altres zones.

De fet, al llarg de tota l'existència de l'ermita ha calgut fer-hi treballs de reparació i consolidació, a mesura que les circumstàncies així ho reclamaven. Recentment, i com a conseqüència d'haver cercat unes dades concretes en les actes dels plens municipals, he trobat informació sobre les obres efectuades l'any 1883. En el ple celebrat el 22 de febrer d'aquell any, l'alcalde, Agustí Font, comunica "como se hallaba de ruïnosa la cúpula de la hermita de Sta. Cristina, lo mismo que algunas partes adyacentes a dicha cúpula" i proposa "que lo mas oportuno para el caso era comisionar a varios individuos, entre los que constara un maestro de obras ó un albañil, para que fueran a dicha hermita a examinar el verdadero estado de tales partes ruinosas" [...], "tanto porqué es deber del Ayuntamiento precaver una desgracia como para atender a la conservación de esta hermita, por cierto muy digna de conservarse por el mérito artístico que encierra". En la sessió del dia 31 de maig del mateix any, l'alcalde insisteix en el tema: "del resultado de la inspección verificada en la capilla de Sta. Cristina para apreciar el estado de las partes ruinosas y poder disponer luego de lo que fuera conveniente, manifestó que no podian demorarse mas los trabajos de reparación debido al estado de la capilla, y el Ayuntamiento acordó proceder cuanto antes a estos trabajos, pidiendo antes una nota a D. Juan Soliguer (Joan Soliguer i Lluhi) de lo

que en su sentir debe repararse". El 4 d'octubre, i després de comprovar que no s'ha presentat ningú a la subhasta per adjudicar les obres, es pren el següent acord: "teniendo presente lo perentorio del caso, el Ayuntamiento resolvió verificar las obras por propia administración". I finalment, el 18 d'octubre, el regidor Josep Llenas informa al ple municipal de l'estat de les obres "manifestando que las obras adelantaban con mucha rapidez, dando conocimiento además de algunos desperfectos de la capilla".

Sembla, com veiem, que la cúpula estava força deteriorada, ja que l'alcalde parla fins i tot d'evitar alguna desgràcia, i que els treballs a efectuar revestien una certa importància, perquè reclamen la presència d'un professional. D'altra banda, les obres requerien actuar amb urgència, com es pot deduir de la decisió d'executar-les per administració i no prorrogar el termini de presentació d'ofertes, com s'havia fet altres vegades.

És interessant constatar com l'ajuntament, en la persona de l'alcalde, assumeix el problema, tant tècnic com econòmic: escullen l'expert que els ha d'assessorar i busquen la forma de pagar les obres. En aquest punt, val la pena transcriure les paraules de l'alcalde en el ple del dia 22 de febrer de 1883, quan s'afronta la qüestió per primera vegada: "sufragándose de imprevistos lo que no pudiera cubrir lo consignado".

En darrer terme, des de la meua mirada personal, pensar que un dia el meu rebesavi va trepitjar aquelles matèixes teules dóna un toc emotiu i amable al relat de la història. Una història que continuem escrivint dia a dia. ■

Jornada de matemàtiques a Santa Cristina

Cristina Pinto
Mía Mas
Silvia Margelí

Des de la Secció d'Educació de l'Ajuntament, a través del Pla Educatiu d'Entorn-Arrela't, es realitzen les jornades matemàtiques a Santa Cristina. Unes jornades que van començar el curs 2012-2013 i que es porten a terme amb l'alumnat de 1r d'ESO de tots els centres educatius de secundària de Lloret de Mar, treballant les matemàtiques de manera empírica i a través de la pràctica real en un dels indrets on tradició i bellesa es troben: Santa Cristina.

Els alumnes, a partir d'un dossier de treball, realitzen activitats en relació a l'escala, les proporcions i les mesures amb l'entorn en el qual es troben. Un professor extern a l'escola és l'encarregat de dinamitzar l'activitat i l'acompanya una professora nativa anglesa, la qual va introduint paraules angleses a l'explicació durant tota la sessió.

Un cop finalitzada la sessió de matemàtiques, fan una visita guiada a l'entorn de Santa Cristina, més concretament a l'interior de l'ermita. Aquesta visita, explicada per un soci de l'Obreria de Santa Cristina, que aquest any va ser el nostre company Jordi Rocas, pretén donar a conèixer la història de l'ermita i també de l'entitat popular

amb més antiguitat de la nostra població. Amb aquestes trobades es constata la necessitat de l'aprenentatge de la història més propera i més arrelada al territori.

Des del punt de vista de les escoles i instituts de Lloret, aquesta proposta s'ha valorat molt positivament:

“Ens ha servit per mostrar el paratge de Santa Cristina a tots els nois i noies de 1r d'ESO de Lloret (330 alumnes). Potser per als qui llegiu aquest butlletí no és rellevant, però hem de pensar que molts d'ells no hi havien estat mai. Conèixer l'entorn natural del nostre poble és un dels objectius educatius de tots els centres i aquesta activitat ens ho ha permès.

El segon aspecte a tenir en compte és que no sempre tenim l'oportunitat de treballar les matemàtiques en context fent servir la realitat per fer càlculs, per observar elements geomètrics... Els alumnes han treballat el tema de les escales i la proporcionalitat donant sentit al que han estudiat a classe. A més a més, la proposta del Centre d'Estudis de Llengües encara enriqueix més la jornada fent alguna de les activitats en llengua anglesa.

El fet que l'activitat matemàtica s'hagi complementat amb una visita guiada a càrrec d'en Jordi Rocas, soci de l'Obreria, també ha estat un punt molt valorat per tots els participants.

Volem destacar que va ser una experiència gratificant per als professors que acompanyaven els nens. Molts d'ells no són de Lloret i van quedar sorpresos per la bellesa del paratge.

Per tant, podem concloure que és una activitat molt positiva que esperem poder-la anar repetint durant els propers cursos comptant, com sempre, amb el suport del Pla d'Entorn promogut per l'Ajuntament de Lloret”. ■

Conservació-restauració de la portalada de l'ermita de Santa Cristina

Núria Piqué
Goblety S.L.

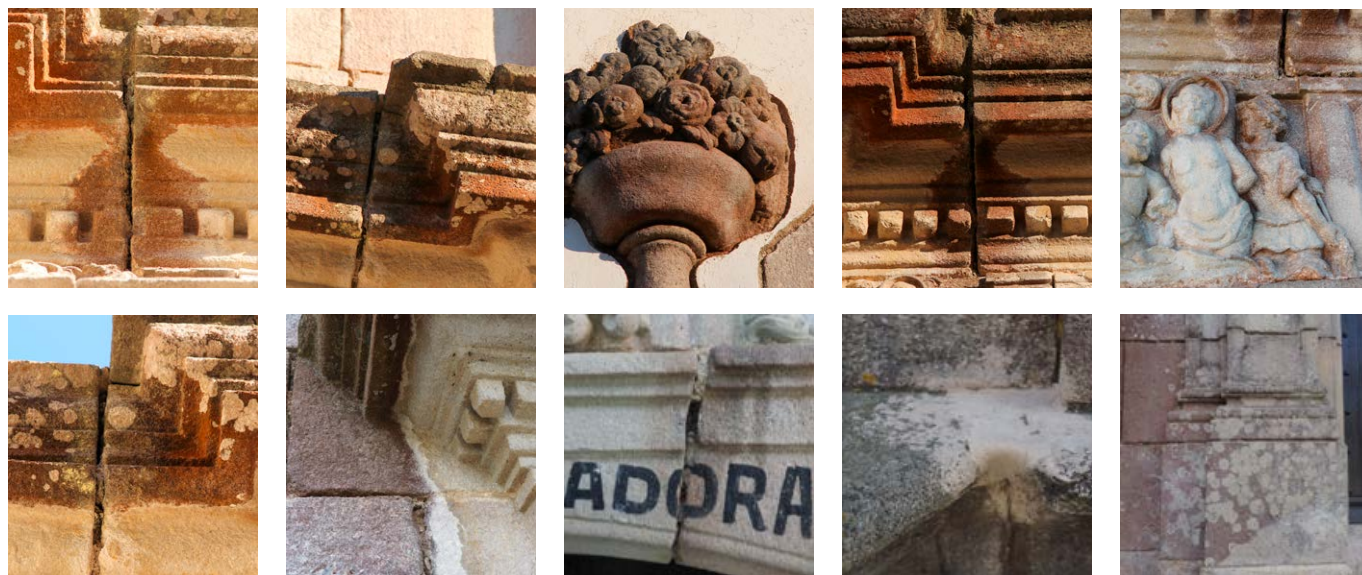

Part superior de la portalada abans de la intervenció

Sobresortint uns centímetres del pla de la façana, on uns carreus de pedra vista emmarquen l'obra, destaca la portalada de pedra tallada del santuari de Santa Cristina. La decoració pètria és, alhora, el marc de la porta de fusta d'accés a l'església. Està composta per dos pilars laterals, que sustenten una cornisa de dos pisos coronada per la imatge de santa Cristina, dins una fornícula central, i dos gerros florals decoratius als laterals. Sobre el llindar de la porta hi ha un fris amb decoració denticular, quatre escenes en relleu de la vida de la santa, un escut central de la vila de Lloret i una inscripció moderna que resa: "sou de Lloret que us adora protectora". El conjunt, de vuit metres d'alçada per quatre i mig d'amplada, és d'estil barroc, amb marcats trets neoclàssics, datat al 1772.

L'estat de conservació en què es troba la portalada és molt deficient. Les causes de degradació es deuen principalment a problemes ambientals, ja que l'orientació nord-oest de l'accés a l'església, molt ombrívol i humit, ha afavorit l'aparició d'atac biològic generalitzat que ha proliferat, sobretot, en aquelles zones amb acumulació d'aigua com cornises i escriptories.

Altres patologies que hi apareixen són: acumulació de brutícia superficial, pèrdua de morters de junta, sobretot a la part alta de la portalada, afegit de materials inadequats (ciment, guix, silicona) i pèrdua puntual de suport.

Hi trobem gran diversitat biològica com fongs, líquens, molses o nius d'insectes

Intervenció en conservació-restauració

En primer lloc s'ha fet una neteja mecànica hidroalcohòlica i raspallat a fons per obrir el fong i eliminar les concrecions adherides i la brutícia superficial generalitzada. Seguidament, s'ha treballat per l'eliminació de microorganismes i pàtines biològiques amb l'aplicació d'un biocida que s'ha aplicat en diverses fases, raspallant i neutralitzant posteriorment la superfície afectada.

S'han repicat els morters de junta que sobrepassaven el nivell dels carreus i els que estaven en mal estat de conservació i s'ha sanejat la pedra d'elements metàl·lics ancorats a les juntes (claus, ganxos diversos), adhesius, silicones i taques de pintura.

Un cop net i sanejat s'han aplicat nous morters fets amb calç hidràulica i sorres amb una granulometria similar a l'original i esponjat final. Els morters de juntes de

carreus s'han fet amb sorra més gruixuda, i els morters de reintegració, per a les zones de pedra fragmentades o empelts, s'han fet amb sorra més fina.

La reintegració cromàtica de les zones més atacades pel fong s'ha fet a base de l'aplicació de veladures amb aigua de calç i pigments en pols.

L'escultura exempta de santa Cristina, també amb atac fúngic, s'ha netejat i desinfectat. La punta de la palma que sosté a la mà s'ha hagut de consolidar perquè estava fragmentada. Un cop consolidada, s'ha segellat la fissura amb morter de reintegració, més fi. També se li ha canviat la corona per una de nova ja que l'antiga, de coure, tenia uns pernys de ferro rovellats que estaven pràcticament perduts i perillava la seva conservació. La nova corona, feta tota ella d'acer inoxidable, per assegurar la seva conservació, és una còpia exacta de l'antiga, que es conservarà al museu de l'església. ■

Imatges després de la restauració

Trobada internacional a Ravensburg, Alemanya

Salvador Palaudelmàs i Casals

Del 26 al 28 de Juny, el col·lectiu que té cura de la Capella de Santa Cristina a Ravensburg, regió de Baden-Württemberg, va organitzar per segona vegada una Trobada Internacional d'associacions vinculades amb el culte a Santa Cristina. Com en la primera ocasió, a l'any 2010, l'Obreria va promoure un desplaçament cap a terres alemanyes, que en aquesta ocasió va comptar amb la participació de 73 lloretencs; un grup de 53 vam fer el viatge complet de cinc dies, i vint persones més s'hi van sumar en els actes del cap de setmana.

El divendres 26, el grup principal vam arribar a Munich a les 9 del matí, on ens esperava una delegació dels nostres amics de Ravensburg, amb una senyera i un cartell de benvinguda, en català. Visitem el centre de Munich amb una guia oficial, i dinem en una típica cerveseria que prèviament havien reservat els nostres amfitrions. A la tarda, de camí cap a Ravensburg (dues hores llargues), migdiada terapèutica, allotjament a l'hotel, i ens dirigim al pavelló esportiu de Santa Cristina, on ens ofereixen la festa de benvinguda. Retrobem a tots els amics de Santa Cristina de Ravensburg, així com a la nombrosa representació (uns 80 membres) de Sta. Cristina de Herzebrock (prop d'Hamburg), que també ens han visitat en algunes ocasions a Lloret, i amb qui vam compartir aquesta festa al 2010. Ens ofereixen un sopar al que hi som tots convidats, amenitzat amb diferents músiques de banda.

Dels actes centrals de la trobada, destaquem el sopar del dissabte, amb intercanvi de presents entre el Sr. Hermann Schoch, que és qui lidera un important equip de voluntaris amb capacitat per promoure un esdeveniment

d'aquest tipus amb una organització impecable; i l'Obreria, representada pel per l'Obrer Josep Fàbregas, Mossèn Josep Maria Castellà, Romà Codina com ex-alcalde recent i Obrer Honorari fins la designació del seu substitut; les quatre Obreres, i jo mateix per delegació de la Junta. Els amics de Ravensburg van obsequiar l'Obreria amb una rèplica dels monòlits metàl·lics que han instal·lat en un itinerari creat entre els boscos, i un exemplar d'un joc de memòria en el que han inclòs algunes imatges de la nostra ermita i del Ball de Plaça (a Ravensburg hi ha una gran tradició i una important indústria de puzzles i jocs didàctics). Per part de l'Obreria els vam entregar una maqueta de la nostra ermita amb una placa dedicada, així com uns vanos i una ampolla de vi amb l'etiqueta de l'ermita; i a títol personal, la Sra. Vicky Penella els va regalar un mòbil compost de dotze estels de cristalls de colors, creats artesanalment per ella mateixa. La jornada del dissabte va acabar amb un espectacle de llums canviants a la capella de Santa Cristina, amb un concert d'orgue que va incloure una adaptació dels nostres goigs moderns feta pel seu organista Manuel Kaupp, molt emotiva.

El diumenge, missa de campanya concelebrada amb el nostre Mossèn Josep Mª Castellà, qui al moment de la pregària va demanar una oració per l'Adrià Serrat, ballador del darrer Ball de Plaça, que ens va deixar en un malaurat accident marítim. Per part del nostre grup es van cantar els Goigs moderns, amb la direcció i l'acompanyament musical d'en Josep Bernat a l'orgue. Després es va formar la processó entre els camps de blat de moro, molt ben organitzada, en la que vam participar amb la bandera de l'Obreria, i amb la senyera que habitualment obre la nostra processó. Ja a la tarda, es van cloure els actes amb un concert de música clàssica a la capella, en el que entre

Foto: Simon Schoch

altres peces la soprano Gertraude Walser ens va obsequiar amb el cant dels nostres Goigs moderns (amb lletra de Josep Carner), en un moment de sublim espiritualitat.

Durant el cap de setmana vam tenir ocasió de visitar el centre de Ravensburg, una ciutat de cinquanta mil habitants que es troben molt dispersos, però amb un nucli antic molt localitzat entre les antigues muralles i les dotze torres de l'alta edat mitjana que els uneixen; una ciutat bella i interessant. Ens van organitzar una visita al museu d'història de la ciutat, que allotja una exposició temporal dedicada a la família Humpis (que era propietària d'aquest edifici), un dels comerciants més importants d'Alemanya que a la primera meitat del segle XV va tenir intenses relacions comercials amb la Corona d'Aragó i concretament amb Barcelona, exportant teixits de lli, i important coral vermell i espècies, bàsicament (la seva seu a Barcelona era al Carrer Montcada, actual Museu Picasso). Ens va rebre amb unes paraules d'acolliment el director del museu Sr. Andreas Schmauder, amb el pin d'una senyera a la solapa.

El grup que vam poder seguir de viatge durant dos dies més, vam aprofitar el dilluns i el dimarts per conèixer una mica alguns dels encants del Llac Constança ("Bodensee"), el llac més gran d'Alemanya (63x14 km., 252 m. de fondària), amb la seva riba a la que hi donen Alemanya, Suïssa i Àustria. Amb un autocar llogat pel nostre grup, vam visitar la basílica de Birnau (espectacular), el centre de Überlingen i la seva catedral de Sant Nicolau, amb un magnífic retaule de fusta barroca. En un vaixell pel llac, arribem a l'illa de Mainau, amb una varietat extraordinària de flors, plantes i arbres, molt ben cuidats, amb un jardí

italià i un palau barroca en el que es reuneixen cada any els premiats amb el Premi Nobel. Amb un hivernacle de papallones sorprenent. L'endemà dimarts, entrem en territori d'Àustria i pugem en telefèric a Pfänder (1064 m.), des d'on hi ha una vista incomparable sobre el Llac Constança, Alemanya, Àustria, Suïssa, i 240 cims dels Alps. S'observa com desemboca el Rin, que reprèn el seu curs a la riba oposada. Dinem a Lindau arran del port (una altra illa del llac unida a terra per dos ponts), i visitem el centre històric de la ciutat, des d'on ens dirigim a l'aeroport de Munich per la tornada.

Agraïm la col·laboració desinteressada d'en Jordi Ribas de Viatges Daia, que va vetllar pels accessos a l'aeroport, d'anada i tornada. I finalment, destaquem la magnífica acollida amb que ens va obsequiar la família de Hermann Schoch amb la seva muller Marianne i els fills Benny i Simon, amb tot l'equip de col·laboradors entre els que comptem amb l'inestimable col·laboració del matrimoni que ens feia d'interprets, Michael Wieland i Ana, que salvaven la barrera de l'idioma. Van posar a la nostra disposició vehicles per comunicar l'hotel amb la capella on es celebrava la festa, en tot moment, en un encomiable esforç econòmic i organitzatiu. Tot el grup vam assistir convidats a diversos àpats i, com si no fos suficient, van fer donació a la nostra parròquia de la recaptació feta al seu concert, com a donatiu per a la campanya de restauració de l'orgue de Lloret. No ens van deixar ni un moment, acompanyant-nos en totes les excursions que ells mateixos havien organitzat de forma impecable, amés dels actes de la trobada internacional. El moment de l'acomiadament va ser realment molt emotiu. I també el sopar del dilluns, en que Hermann es va presentar (fet habitual en ell) amb la seva guitarra espanyola, animant l'ambient, amb una festa que va acabar amb el brindis de La Marina amb uns moments d'eufòria, de grat record per tots els presents. Quedem en deute amb els amics de Ravensburg per tots els bons moments viscuts, esperant poder correspondre a les seves atencions en la seva propera visita a Lloret. ■

Foto: Simon Schoch

L'Obreria de Santa Cristina el guarda com el que veritablement és: una autèntica peça de museu. És el darrer llagut, conegut també com a *caro d'art*, que va servir per a aquest tipus de pesca fins que va cessar definitivament l'any 1963. No pretenc rememorar aquí el que foren aquells anys en els quals la pesca a l'art tingué a Lloret major volada –en un moment determinat hi varen arribar a pescar 6 arts alhora– ni el que va suposar com a ajuda a la subsistència per a moltes famílies del poble. Sobre aquest tema n'han parlat abastament persones que hi tenen molts més coneixements que jo. Tot plegat records d'uns temps que, en cap cas, foren millors. Com tampoc és, però, menys cert que en aquesta llarga bugada hi hem perdut més d'un llençol...

L'obraeria adquirí aquest llagut al seu darrer propietari, en Joaquim Vilà Illas –“en Quimet Lleva”–, que va ser el darrer patró d'art, pròpiament dit, de la vila. El seu fill Pere durant un temps també el comandà, però les circumstàncies eren ja unes altres; la pesca anava orientada més aviat cap als sonsos que no pas al rajet (“rajat peix de Lloret”) i les tirades eren, per tant, molt més curtes. Com tampoc s'anava ja a pescar a Canyelles o a Fenals.

El llagut té 8,55 m. d'eslora 2,40 m. de mànega i 0,73 m. de puntal. Presenta 4 parells de remys per a 8 vogadors més un lloc dit *senó*, a popa, on se situava el patró per calar l'ormeig.

Està inscrit al foli núm. 1.964 de la matrícula de Mataró, llista 3a, de pesca, i porta per nom *Dolores*. L'arxiu de l'antiga Capitania Marítima de Mataró, avui tancada, es troba ara a la Capitania Marítima d'Arenys de Mar, que és on es conserva la documentació a la qual ens referim.

El caro va manar construir-lo el Joan Morell, “El Mà”, a Blanes, amb tota seguretat als tallers de l'Esteve Gibernau, més conegut per “l'Esteveta”. El full d'inscripció no indica cap constructor en concret però en aquells anys era l'únic mestre d'aixa d'aquella localitat. La data d'inscripció és el 13 de novembre de 1940. S'inscriu a nom de la filla d'en Joan Morell, na Catalina Morell Colom, i el seu cost declarat va ser de 2.300 ptes.

Passaren els anys i l'obraeria pagà per ell a Joaquim Vilà la quantitat de 25.000 ptes i, valgui com a anècdota, el porxo que l'obraeria va fer construir per protegir-lo de les inclemències del temps ja va costar-ne 500.000.

De tant en tant cal tenir cura del llagut –aquest any li ha tocat el torn– la fusta s'asseca o es podreix i cal conservar-lo degudament. Casualitat –o no tant– el mestre d'aixa que avui té cura de la reparació és el nét del mateix que el va construir. Ha calgut fer-li mitja quilla nova, refer unes quantes quadernes (costelles), canviar força taules, practicar-li algun *rombai*, refer el senó de popa i un llarg etcètera de petites, però a vegades importants coses, com –per exemple– obrir-li un nou *dui* al centre del pla de l'embarcació que és on s'acumula l'aigua que s'empra per refrescar-lo de tant en tant, a fi que dreni fàcilment i no podreixi el casc per excés d'humitat. Ben mirat és una mica oneros, però crec que mereix la pena de conservar degudament una peça única i record mut, però ben viu, d'uns temps pretèrits així com també en homenatge als qui, de ben segur amb certa nostàlgia però també amb un punt d'amargor, deien allò “que encara portaven el séc de la singla marcat a s'esquena”

Al meu modest entendre caldria ara esmenar un error, del qual assumeixo la meva part de culpa com a membre de la Junta de l'Obreria en l'època en què s'adquirí el llagut: batejar-lo de nou, canviant el nom original *Dolores* pel de *Santa Cristina*. Tractant-se d'una peça de museu, cal ésser curós i fidel a la seva documentació. De fet el seu nom primigeni no ha canviat mai oficialment –continua sent *Dolores* en els registres marítims– i per tant ara n'hi hauria prou només repintant-li el seu nom original. ■

Fotografies 2014

música

A SANTA CRISTINA

Obreria de Santa Cristina

Concerts d'estiu

2015

Preu: 15€

Punt de venda anticipada:
Museu del Mar

Hi haurà servei de restauració
abans i després de cada concert

7 AGOST · 22.30h

Plaça del Pi

TONI XUCLÀ

14 AGOST · 22.30h

Plaça del Pi

JAZZCASTELLS amb LA VELLA
DIXIELAND i ELS VERNETS

21 AGOST · 22.30h

Plaça del Pi

COMPANYIA ELÈCTRICA DHARMA

28 AGOST · 22.30h

Interior Ermita

RECITAL LÍRIC

Sara Blanch, soprano · Marc Sala, tenor · Josep Buforn, piano

www.musicaasantacristina.org

